

Nina Merete Almås



Plutselig hadde jeg brystkreft

Av og til stopper hverdagslivet litt opp - og går inn på et ukjent og uønsket sidespor. Over 3 000 norske kvinner opplever å få diagnosen brystkreft hvert eneste år. De står foran et helt nytt landskap, som for mange oppleves skremmende og tøft. Alle som er eller har vært kreftsyk har sine personlige opplevelser og erfaringer. Derfor er det vanskelig å sammenligne hver enkelt historie.

Selv ble jeg veldig redd da jeg fikk diagnosen brystkreft med spredning til lymfene. Det aktiverte mange følelser i meg, og jeg trodde at jeg skulle dø i nær fremtid. Heldigvis kommer det kun en dag av gangen, noe som gjorde den lange behandlingsprosessen jeg måtte igjennom mer overkommelig. Mine viktigste erfaringer er at ingen følelser er konstante, og at jeg hadde mange bekymringer som aldri ble noe av. I denne boken får du følge meg gjennom min krefthistorie, og hva dette innebar for meg.

ISBN 978-82-300-1770-8



9 788230 017708

www.kolofon.no

 KOLOFON

Plutselig hadde jeg brystkreft

«... Denne boken burde ha vært lagt i hånden til alle pårørende og enhver pasient som nettopp har fått diagnosen brystkreft. Den er viktig, viktig, viktig.»

Lars

Forord. Noe av det første jeg gjorde da jeg fikk diagnosen brystkreft med spredning til lymfene, var å dra hjem og skrive. Jeg hadde et stort behov for å skrive ned alt av tanker og følelser, som umiddelbart fylte meg med redsel, følelsen av uvirkelighet og tanker rundt døden. Jeg skrev stort sett hver eneste dag, for å sortere alt jeg bar på og opplevde. Skrivning ble mitt fristed og min følelsesmessige ventil hvor jeg kunne sette ord på hva som helst.

Ingen kan komme forberedt i møte med en kreftdiagnose. Av og til griper livet tak i oss med et hardt grep og leder oss inn i noe vi kjenner stor motstand til. Vi ønsker at hverdagen vår skal gå sin vante gang, uten forstyrrelser, uten smerte og uten sorg. Å få kreft er et uønsket sidespor i livet hvor man beveger seg med sakte og vanskelige skritt mot og gjennom et helt nytt landskap, i en slags ensomhet. Uten kart og kompass. Heldigvis er livet i bevegelse, og det er både vakkert og vemodig at stemningene stadig endres i oss og at ingen følelser er konstante. Det er noe sant i det at tiden lindrer aller sår, og at vi tilpasser oss det som skjer oss, på godt og vondt.

Hva visste jeg om brystkreft? Fint lite. Bare det jeg hadde hørt og lest om i forbifarten. Noe som var skremmende og vanskelig å forholde seg til, og absolutt noe som jeg ikke ønsket skulle angå meg. Da jeg fikk brystkreft løftet jeg opp kisteløkket mitt på gløtt. Derfor tok det lang tid å ta innover seg at jeg hadde fått en diagnose og ikke en dødsdom.

Det finnes så mange løse tråder og tvetydig informasjon rundt kreftbegrepet, som skremmer oss. Selv tror jeg at det aller beste er å stenge alt annet ute og kun forholde seg til sin egen diagnose hvis man blir kreftsyk. Det som gjelder «alle» andre, trenger ikke å gjelde akkurat deg.

UTDRAG

Legetimen. Jeg hadde time hos kreftlegen kl 9.00. Det var forsinkelser, så jeg og venninnen min ble sittende og vente i 20 lange minutter. Jeg var fylt med frykt og indre uro. Da legen kom ut i korridoren for å hente meg, registrerte jeg det samme alvorret i ansiktet hennes, slik jeg opplevde hos radiografene uken før.

«JEG HAR INGEN GODE NYHETER.» Det var det første hun sa da vi hadde satt oss ned på kontoret hennes. «Du har brystkreft med spredning til lymfene.» Sa hun. Jeg gråt ikke med en gang. Dette var ord jeg måtte anstrenge meg for å ta innover meg i det hun sa det. Brystkreft! Med spredning! Til lymfene! Jeg ante ikke en gang hva denne spredningen innebar, og det første jeg spurte om var om jeg måtte fjerne brystet. «Nei», svarte hun. «Vil jeg kunne feire 50 års dagen min til neste år?» var mitt neste spørsmål. «Ja», svarte hun. Så kom tårene og jeg kjente den sterke fortvilelsen spre seg i kroppen min. «Er du helt sikker på at dette gjelder meg?» hvisket jeg forsiktig og kikket bort på pc`n hennes i håp om at hun hadde forvekslet meg med en annen. Hun nikket et ja. Jeg skulle så gjerne ønsket at hun hadde tatt meg i hendene, sett meg inn i øynene og sagt at jeg ikke skulle dø av dette. At hun hadde beroliget meg og fratatt meg den umiddelbare tanken på døden. Men det gjorde hun ikke. Det var i grunnen ikke så mye å si etter det. Hodet mitt ble fylt med all verdens kaotiske tanker, og det var vanskelig å få med seg det som ble sagt. Jeg, som jobber med pasienter, var blitt en pasient selv.



Nina Merete Almås

Plutselig hadde jeg brystkreft

ISBN 978-82-300-1770-8

Pris 349,-

Boken kan kjøpes gjennom alle bokhandlere, nettbokhandlere, eller gjennom kolofonshop.no

